

Istungidokument

A8-0139/2017

31.3.2017

RAPORT

õige rahastamisvahendite kombinatsiooni kohta Euroopa piirkondadele:
rahastamisvahendite ja toetuste tasakaalustamine ELi ühtekuuluvuspoliitikas
(2016/2302(INI))

Regionaalarengukomisjon

Raportöör: Andrey Novakov

Arvamuse koostaja (*):
Eider Gardiazabal Rubial, eelarvekomisjon

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
SELETUSKIRI.....	13
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS (*)	17
PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS	23
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS	30
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	31

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

õige rahastamisvahendite kombinatsiooni kohta Euroopa piirkondadele: rahastamisvahendite ja toetuste tasakaalustamine ELi ühtekuuluvuspoliitikas (2016/2302(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle XVIII jaotist,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 349,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ühissätete määrus)¹, ja võttes arvesse selle määruse asjakohaste artiklitega seotud delegeeritud õigusakte ja rakendusakte,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1301/2013, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi ja majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgiga seonduvaid erisätteid ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1080/2006²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1304/2013, mis käsitleb Euroopa Sotsiaalfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1081/2006³,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1300/2013, mis käsitleb Ühtekuuluvusfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1084/2006⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. juuni 2015. aasta määrust, mis käsitleb Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi, Euroopa investeerimisnõustamise keskust ja Euroopa investeerimisprojektide portaali ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1291/2013 ja (EL) nr 1316/2013 – Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond⁵,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2016. aasta resolutsiooni Euroopa territoriaalse koostöö parimate tavade ja innovatiivsete meetmete kohta⁶,
- võttes arvesse oma 28. oktoobri 2015. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika ja

¹ ELT L 347, 20.12.2013, lk 320.

² ELT L 347, 20.12.2013, lk 289.

³ ELT L 347, 20.12.2013, lk 470.

⁴ ELT L 347, 20.12.2013, lk 281.

⁵ ELT L 169, 1.7.2015, lk 1.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0321.

strateegia „Euroopa 2020“ läbivaatamise kohta¹,

- võttes arvesse oma 9. septembri 2015. aasta resolutsiooni töökohtadesse ja majanduskasvu investeerimise ning majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamise kohta liidus²,
- võttes arvesse regionaalarengukomisjoni arvamust eelarvekontrollikomisjoni raporti kohta, milles käsitletakse Euroopa Investeerimispanga (EIP) 2014. aasta aruannet³,
- võttes arvesse komisjoni 14. detsembri 2015. aasta teatist „Investeerimine töökohtade loomisse ja majanduskasvu elavdamisse: Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse maksimeerimine“ (COM(2015)0639),
- võttes arvesse komisjoni 26. novembri 2014. aasta teatist „Investeerimiskava Euroopa jaoks“ (COM(2014)0903),
võttes arvesse komisjoni 22. jaanuari 2014. aasta teatist „Suunised riskifinantseerimisinvesteeringute edendamiseks antava riigiabi kohta“ (2014/C 19/04)⁴,
- võttes arvesse komisjoni 23. juuli 2014. aasta majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevat kuuendat aruannet „Investeerimine majanduskasvu ja töökohtadesse, arengu ja hea juhtimistava soodustamine ELi piirkondades ja linnades“ (COM(2014)0473),
- võttes arvesse komisjoni 2016. aasta augusti kokkuvõtvat aruannet „Ühtekuuluvuspoliitika programmide (2007–2013) järelhindamine, milles keskendutakse Euroopa Regionaalarengu Fondile (ERF), Euroopa Sotsiaalfondile (ESF) ja Ühtekuuluvusfondile“ (Ex post evaluation of Cohesion Policy programmes 2007-2013, focusing on the European Regional Development Fund (ERDF), the European Social Fund (ESF) and the Cohesion Fund (CF)),
- võttes arvesse komisjoni 30. oktoobri 2014. aasta aruannet üldeelarvest toetatavate rahastamisvahendite kohta vastavalt finantsmääruse artikli 140 lõikele 8 31. detsembri 2013 seisuga (COM(2014)0686),
- võttes arvesse komisjoni 26. novembri 2015. aasta dokumenti „Suunised liikmesriikidele ühissätete määruse artikli 42 lõike 1 punkti d kohta – toetuskõlblikud halduskulud ja -tasud“ (Guidance for Member States on Article 42(1)(d) CPR – Eligible management costs and fees),
- võttes arvesse komisjoni 10. augusti 2015. aasta dokumenti „Suunised liikmesriikidele ühissätete määruse artikli 37 lõigete 7, 8 ja 9 kohta – rahastamisvahendi abil antud toetuse kombineerimine muude toetusvormidega“ (Guidance for Member States on CPR_37_7_8_9 Combination of support from a financial instrument with other forms of support),

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0384.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0308.

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA (2016)0200.

⁴ ELT C 19, 22.1.2014, lk 4.

- võttes arvesse komisjoni 27. märtsi 2015. aasta dokumenti „Suunised liikmesriikidele ühissätete määrus artikli 37 lõike 2 kohta – eelhindamine“ (Guidance for Member States on Article 37(2) CPR – Ex-ante assessment),
- võttes arvesse komisjoni 2. juuli 2014. aasta lühijuhendit korraldusasutustele „Rahastamisvahendid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programmides perioodil 2014–2020“ (Financial instruments in ESIF programmes 2014-2020),
- võttes arvesse komisjoni 2016. aasta novembri kokkuvõtvat aruannet „Rahastamisvahendite kasutamine Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide raames: programmitöö perioodi 2014–2020 rahastamisvahendite rahastamisel ja rakendamisel tehtud edusammude andmete kokkuvõtted vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artiklile 46“ (Financial instruments under the European Structural and Investment Funds. Summaries of the data on the progress made in financing and implementing the financial instruments for the programming period 2014-2020 in accordance with Article 46 of Regulation (EU) No 1303/2013 of the European Parliament and of the Council),
- võttes arvesse komisjoni 2015. aasta detsembri kokkuvõtvat aruannet „Programmitöö perioodi 2014–2020 rahastamisvahendite rahastamisel ja rakendamisel tehtud edusammude andmete kokkuvõtted vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artiklile 46“ (Summary of data on the progress made in financing and implementing financial engineering instruments for the programming period 2014-2020 in accordance with Article 46 of Regulation (EU) No 1303/2013 of the European Parliament and of the Council),
- võttes arvesse komisjoni 2014. aasta septembri kokkuvõtvat aruannet „Korraldusasutuste poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 67 lõike 2 punktile j esitatud andmete kokkuvõtte finantskorraldusvahendite rahastamise ja rakendamise seisu kohta“ (Summary of data on the progress made in financing and implementing financial engineering instruments reported by the managing authorities in accordance with Article 67(2)(j) of Council Regulation (EC) No 1083/2006),
- võttes arvesse komisjoni aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Rahastamisvahenditega seotud tegevus. Lisatud komisjoni aruandele Euroopa Parlamendile ja nõukogule üldelarvest toetatavate rahastamisvahendite kohta vastavalt finantsmääruse artikli 140 lõikele 8 31. detsembri seisuga (SWD(2015)0206)“ (Report from the Commission to the European Parliament and the Council on financial instruments supported by the general budget according to Art. 140.8 of the Financial Regulation as at 31 December),
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 19/2016 „ELi eelarve täitmine rahastamisvahendite kaudu: programmitöö perioodil 2007–2013 saadud õppetunnid“,
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 5/2015 „Kas rahastamisvahendid on maaelu arengu valdkonnas edukad ja paljulubavad?“,
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 16/2014 „ELi välispoliitika toetamise eesmärgil toimuva piirkondlike investeerimisrahastute toetusprogrammide ja finantseerimisasutuste laenude ühendamise mõjususe“,

- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 2/2012 „Euroopa Regionaalarengu Fondi kaasrahastatud VKEde finantskorraldusvahendid“,
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 14. oktoobri 2015. aasta arvamust „Rahastamisvahendid territoriaalse arengu toetamiseks“,
 - võttes arvesse Euroopa Investeerimispanka 2013. aasta märtsi lõpparuannet „Rahastamisvahendid: ülevaade programmitöö perioodiks 2014–2020 valmistumisest“ (Financial Instruments: A Stock-taking Exercise in Preparation for the 2014-2020 Programming Period),
 - võttes arvesse 2016. aasta oktoobri uuringut „Rahastamisvahendi programmitöö perioodil 2014–2020: liikmesriikide esimesed kogemused“ (Financial instruments in the 2014-2020 programming period: first experiences of Member States), mille tellis Euroopa Parlamendi liidu sisepoliitika peadirektoraadi poliitikaosakond B: struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika,
 - võttes arvesse 2016. aasta märtsi uuringut „Ülevaade EIP grupi rollist Euroopa ühtekuuluvuspoliitikas“ (Review of the Role of the EIB Group in European Cohesion Policy), mille tellis Euroopa Parlamendi sisepoliitika peadirektoraadi poliitikaosakond B: struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika, märts 2016,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse 2016. aasta mai ülevaadet „Probleemid ELi ühtekuuluvuspoliitikas: 2020. aasta järgse reformiga seotud küsimused“ (Challenges for EU cohesion policy: Issues in the forthcoming post-2020 reform),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse 2015. aasta septembri teabelehte „Ühtekuuluvuspoliitika elluviimine ELi 28 riigis“ (Cohesion Policy implementation in the EU28),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni ja põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamusi (A8-0139/2017),
- A. arvestades, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine/muutmine ja asjaolu, et programmitöö periood 2014–2020 on jõudmas keskpaika, on tõstatanud arutelu kombineeritud toetuste ja rahastamisvahendite üle, mis investeeritakse ELi eelarve kaudu pärast 2020. aastat;
- B. arvestades, et koondettepanek on ainus võimalus teha praegust programmitöö perioodi reguleerivas süsteemis erinevaid vaheparandusi;
- C. arvestades, et rahastamisvahendi mõiste hõlmab mitmesuguseid vahendeid ning nende hindamine ja nende kasutamist käsitlevad otsused eeldavad pidevat üksikasjalikku analüüsi igal üksikjuhul eraldi seoses kohaliku ja piirkondliku majanduse või konkreetse sihtrühma konkreetsete vajadustega;

Programmitöö perioodi 2007–2013 usaldusväärsed investeeringud toetuste ja

rahastamisvahendite kaudu

1. tunnistab, et kuigi rahastamisvahendid töötati välja enne finants- ja majanduskriisi ning need ei olnud kriisi majanduslikust vaatepunktist kõige mugavamad, tõestab komisjoni aruanne kindlalt, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest toetuste ja rahastamisvahendite kaudu tehtud investeeringud ELi piirkondadesse kogusummas 347,6 miljardit eurot (v.a riiklik kaasrahastamine ja lisavõimendusega vahendid) avaldasid tugevat mõju ja andsid nähtavaid tulemusi;
2. tunnustab Euroopa Investeerimispanka (EIP) aastaaruannetest ja valdkondlikest aruannetest nähtavat ühtekuuluvuspoliitika alast tegevust, mis avaldab mõju VKEdele ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjatele, taristule, teadusuuringutele ja innovatsioonile, keskkonnale, energeetikale ja põllumajandusele; järeldab, et perioodil 2007–2013 toetati ühtekuuluvuspoliitikat Euroopa Investeerimispanka laenudega kogusummas hinnanguliselt 147 miljardit eurot, mis moodustab ligikaudu 38 % kõigist laenudest ELis;

Periood 2014–2020: uus lehekülj investeringute valdkonnas, kasutades Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde

3. väljendab heameelt asjaolu üle, et eelduste kohaselt investeerib EL perioodil 2014–2020 Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kaudu 454 miljardit eurot ning et koos investeeringute riikliku kaasrahastamisega toetuste ja rahastamisvahendite kaudu on see summa eeldatavasti 637 miljardit eurot;
4. nendib, et ühtekuuluvuspoliitikas suurenes koostöös liikmesriikidega juhitud rahastamisvahendite (mikrokrediit, laenud, garantiid, omakapital, riskikapital) maht ja kvaliteet; juhib tähelepanu selle suundumuse kahele peamisele põhjusele: perioodil 2007–2013 saadi väärtuslikke kogemusi ja õppetunde Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamise kohta toetuste ja rahastamisvahendite kaudu ning perioodi 2014–2020 mitmeaastane finantsraamistik kajastab kriisijärgset vajadust suurema hulga rahastamisvahendite järele, tingituna eelarvepiirangutest;
5. märgib, et prognooside kohaselt suurenevad rahastamisvahenditesse tehtavad assigneeringud Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF), Ühtekuuluvusfondist ja Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) ajavahemikku 2007–2013 (kui assigneeringud moodustasid kokku 11,7 miljardit eurot) ning ajavahemikku 2014–2020 (kui need moodustavad kokku 20,9 miljardit eurot) võrreldes peaaegu kaks korda; märgib, et rahastamisvahendid moodustavad aastatel 2014–2020 üldiselt ühtekuuluvuspoliitika raames ette nähtud 351,8 miljardist eurost 6 %, võrreldes 3,4 %-ga aastatel 2007–2013 eraldatud 347 miljardist;
6. märgib, et Ühtekuuluvusfondist tehtavad eraldised ulatuvad ligikaudu 75 miljardi euroni, mis moodustab 11,8 % kõigist rahastamisvahendite eraldistest aastatel 2014–2020; tunneb heameelt eraldiste suurendamise üle 70 miljardilt eurolt aastatel 2007–2013 kuni 75 miljardi euroni aastatel 2014–2020; juhib tähelepanu asjaolule, et Ühtekuuluvusfondile ette nähtud vahendeid ei tohiks vähendada, arvestades, et ligikaudu 34 % ELi elanikkonnast elab piirkonnas, mis saab Ühtekuuluvusfondist abi;
7. võtab teadmiseks, et 21 liikmesriiki suunas kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku

raames 31. detsembriks 2015 rahastamisvahenditele kokku 5571,63 miljonit eurot rakenduskavade vahendeid, neist 5005,25 miljonit ERFist ja Ühtekuuluvusfondist;

8. väljendab heameelt asjaolu üle, et rahastamisvahendite atraktiivsusele ja nende rakendamise kiirusele avaldavad otsustavat mõju olulised regulatiivsed muudatused seoses rahastamisvahendite kavandamise, rakendamise ja haldamisega, näiteks otsesed seosed kõigi 11 valdkondliku eesmärgiga ja see, et käsitletakse neid kõiki, kohustuslik eelhindamine, mis võimaldab tuvastada turu puudujääke, kohandatud ja lihtsustatud kasutusvalmis finantsinstrumendid ning aruandlusmehhanismid, et tegeleda õigusliku ebakindlusega, mis tekkis ajavahemikul 2007–2013; kutsub siiski üles tegema jõupingutusi tagamaks, et kõnealused muudatused ei mõjutaks rahastamisvahendite atraktiivsust ja nende rakendamise kiirust;

Toetuste ja rahastamisvahendite kombinatsiooni määrab sekkumisloogika

9. rõhutab, et kuigi koostöös liikmesriikidega juhitud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide toetused ja rahastamisvahendid teenivad samu ühtekuuluvuspoliitika eesmärke ja ei piirdu nendega, kasutatakse nende puhul erinevat sekkumisloogikat ja rakendusala, nimelt neid rakendatakse kas territoriaalse arengu vajaduste, sihtvaldkondade vajaduste või turu vajaduste rahuldamiseks;
10. mõistab, et sõltuvalt projekti laadist on toetustel rahastamisvahendite ees erinevaid eeliseid: nendega toetatakse projekte, mis ei teeni ilmingimata tulu, rahastatakse projekte, mida avalik ega erasektor ei soovi eri põhjustel rahastada, neil on kindlad sihtrühmad, sihtprobleemid ja piirkondlikud prioriteedid ning neid on lihtsam kasutada tänu kogemustele ja suutlikkusele; mõnab, et toetustel on ka teatavaid piiranguid: raskused projektide kvaliteedi ja jätkusuutlikkuse tagamisel, oht, et toetused asendatakse pikemas plaanis avaliku rahastamisega ja et need tõrjuvad eemale võimalikud erainvesteeringud, isegi kui projekte rahastatakse ringlevate vahenditega, ning võime luua tulu laenu põhise rahastamise tagasimaksmiseks;
11. tunnistab, et rahastamisvahenditel on eeliseid, nagu finantsvõimendus ja kapitaliringlus, erakapitali ligimeelitamine, samuti konkreetsete investeerimislünkade täitmine pankade nõudmistele vastavate kvaliteetsete projektide puhul, mis aitab maksimeerida regionaalpoliitika tõhusust ja tulemuslikkust; tunnistab, et rahastamisvahenditel on ka teatavad puudusi, mis võivad põhjustada nende vastuolu atraktiivsemate riiklike või piirkondlike vahenditega, näiteks: nende rakendamine on mõnes piirkonnas aeglasem, nad on keerukamad, nende Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest toetatavate rahastamisvahendite võimendamise määr on oodatust madalam ning neil on mõnel juhul kõrgemad rakendamiskulud ja haldustasud; nendib, et teatavates poliitikavaldkondades, näiteks teatud tüüpi avalike taristute, sotsiaalteenuste, teadusuuringute ja innovatsioonipoliitika või, laiemalt, tulu mitte teenivate projektide puhul, on toetused eelistatud investeerimisvorm;
12. rõhutab, et sekkumisloogika ei ole eraldusjoon, vaid toetuste ja rahastamisvahendite võrdsete võimaluste tekitamiseks loodud kohtumispunkt, et ühtekuuluvuspoliitika eri meetmed hõlmaksid rohkem toetusesaajaid ja tegeleksid paremini investeerimislünkadega; juhib tähelepanu asjaolule, et sekkumisloogika on Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide alt üles suunatud lähenemisviis ning et kõik liikmesriigid ja piirkonnad peaksid jätkuvalt võtma arvesse kõige sobivamat võimalust,

kui nad vabalt kehtestavad rahastamisvahendite või toetuste osakaalu kui otstarbekohaseid vahendeid, et aidata valida oma rakenduskavade prioriteetid, pidades silmas, et kaasatakse kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ja neil on oluline roll; tuletab meelde, et just korraldusasutused peavad vabatahtlikult otsustama rakendamiseks kõige sobivama rahastamisvahendi liigi üle;

Probleemid rahastamisvahendite tulemuslikkusega

13. tunnistab rahastamisvahendite kasutamise tähtsust ühtekuuluvuspoliitika toimingutes; väljendab heameelt asjaolu üle, et rahastamisvahendite rakendamise 2015. aasta aruandlus osutab edusammudele, hoolimata praeguse programmitöö perioodi alguse viibimisest; märgib, siiski, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamisel tehtud edusammud erinevad tugevalt mitte ainult liikmesriikide vahel, vaid ka üksikute liikmesriikide sees; tuletab meelde, et lisaks programmitöö perioodil 2007–2013 rahastamisvahendite kasutamisel saadud positiivsele kogemusele ja mõjule ilmnes ka mitu probleemi: tegevuse alguse viibimine, ebatäpsed turuhindamisused, piirkonniti erinev kasutamine, üldiselt madal väljamaksete määr, väike finantsvõimenduse mõju, probleemid ringlusega, suured halduskulud ja -tasud ning liiga suured eraldised; tuletab meelde, et 2015. aastaks, pärast seda, kui komisjon pikendas rahastamisvahendite konkreetseid rakendamistähtaegu, leevendati mitmeid täheldatud puudusi sihipäraste meetmete abil;
14. märgib, et viivitused Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamisel võivad mõjutada väljamaksete määra, ringlust ja finantsvõimendust, millest viimatimainitu peaks põhinema selliste rahvusvaheliste organisatsioonide nagu OECD kasutataval mõistel ja meetodikal, mille puhul tehakse selget vahet avaliku ja erasektori panuse vahel ning esitatakse iga rahastamisvahendi võimalikult täpne finantsvõimenduse määr riikide ja piirkondade kaupa; tuletab meelde, et viivitused programmitöö perioodil 2007–2013 olid üks põhjus, miks Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi rahastamisvahendid ei olnud ega saanudki olla piisavalt tulemuslikud; toonitab, et programmitöö perioodi hilisest algusest tulenevad rakendamisviivitused võivad kahjustada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rahastamisvahendite tulemuslikkust, mis võib põhjustada perioodi lõpus ebakorrektsed hindamisjäreltused; kutsub seetõttu üles võtma rakendamisviivituste kahjuliku mõju leevendamiseks ja eelkõige rahastamisvahendite piiratud kasutamise ja mõju ohu vähendamiseks kõik vajalikud meetmed;
15. on väga mures suure tõenäosuse pärast, et praeguse mitmeaastase finantsraamistiku teises pooles kuhjuvad järjekordselt maksmata arved, mis võib tõsiselt mõjutada ka muud ELi rahastatud poliitikat;
16. võtab teadmiseks, et ELis on märkimisväärseid erinevusi rahastamisvahendite, sealhulgas Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ning Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi (EFSD) kasutamises, nende fondide algsetes tulemustes ning lisavahendite oodatavas finantsvõimenduses, nagu ka muudes ELi rahastatavates rahastamisvahendites liidu kõige paremini toimivates majandustes, mis aitavad kaasa ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide õnnestamisele; rõhutab, et selliste vahendite üldine edu sõltub nende kasutamise lihtsusest ja liikmesriikide suutlikkusest nende kaudu investeeringuid hallata, mille jaoks on vaja täpseid ja diferentseeritud näitajaid, mis

võimaldavad hinnata nende tegelikku mõju ühtekuuluvuspoliitikale;

Lahendused: lihtsustamine, koostoime ja tehniline abi

17. tunnustab komisjoni tegevust eeskirjade optimeerimisel ja liigse bürokraatia vähendamisel; toonitab, et hoolimata parendustest on keerukust ikkagi palju ja rahastamisvahendite kasutamist takistavad sellised probleemid nagu pikk kavandamisaja ja toetusesaajate halduskoormus; palub komisjonil teha tihedat koostööd Euroopa Investeerimispanga, Euroopa Investeerimisfondi ja korraldusasutustega, et muuta Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide mikrokrediidi, laenude, garantiide, omakapitali ja riskikapitali kasutamine sama lihtsaks kui toetuste kasutamine, tagades samal tasemel läbipaistvuse, demokraatliku järelevalve, aruandluse ja kontrolli;
18. märgib, et erisätted piiravad rahastamisvahenditega toimingutes paindlikkust; juhib tähelepanu sellele, et riigiabi eeskirjad näivad olevat eriti koormavad, eeskätt toetuste kombineerimisel rahastamisvahenditega; kutsub komisjoni üles uurima täiendavaid võimalusi riigiabi keerukuse lihtsustamiseks kõigil kolmel tasandil – korraldusasutused, fondifondid ja finantsvahendajad; nõuab riigiabi eeskirjades võrdseid tingimusi seoses kõigi rahastamisvahenditega, et vältida teatavate rahastamisallikate sooduskohtlemist võrreldes teistega, eeskätt VKEdele antava toetuse valdkonnas;
19. juhib tähelepanu finantsvahendite auditeerimise, sealhulgas Euroopa Investeerimispanga grupi ühtekuuluvuspoliitika alase tegevuse auditi tähtsusele; märgib, et auditeerimistegevused hõlmavad juurdepääsu kogu Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rahastamistsükli; palub komisjonil ja liikmesriikide asutustel tuvastada auditeerimisprotsessi kaudu lihtsustamise ja koostoime võimalused; kutsub komisjoni seepärast üles keskendumisele toetuste ja rahastamisvahendite võrdleval analüüsile ning suutlikkuse suurendamisele, auditeerimismetoodikale ja auditeerimismenetluse suunistele, mis ei tohiks suurendada toetusesaajate finants- ja halduskoormust;
20. juhib tähelepanu asjaolule, et toetuste ja rahastamisvahendite kombineerimise potentsiaali ei ole veel piisavalt uuritud; rõhutab, et lisaks ametiasutuste jaoks koostatud suunistele tuleb veelgi lihtsustada ja ühtlustada erinevate Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kombineerimist käsitlevaid eeskirju ning eeskirju, mis puudutavad Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kombineerimist teiste vahenditega, nagu programm „Horisont 2020“ ja Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond; nõuab paremat õigusloomet selgete, järjepidevate ja sihipäraste eeskirjade kujul, mis vähendaks regulatiivset koormust, soodustades eelnimetatud ühe rahastamisvahendi rohkem kui ühe programmi eraldiste ühendamist, samuti võimaldades mikrorahastamisvahendite kombineerimist Euroopa Sotsiaalfondi toimingutes ja lihtsustades jätkuvalt avalikke hankeid finantsvahendajate valimiseks ning avaliku ja erasektori partnerluste jaoks; nõuab parema kooskõla saavutamist erinevate strateegiate vahel; rõhutab, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide toetuste ja rahastamisvahendite kombineerimine teiste rahastamisallikatega võib tulenevalt paranenud riskijagamisest muuta rahastamisstruktuuri toetusesaajatele ja erasektori investoritele atraktiivsemaks ning aidata seeläbi vahenditel pakkuda pikaajalisi majanduskasvu võimalusi;
21. märgib, et rahastamisvahendite kasutuselevõttu saab parandada

investeeringuspartnerluste abil ning et avaliku ja erasektori partnerlused parandavad rahastamisallikate vahelist koostoime ning säilitavad vajaliku tasakaal era- ja avalike huvide vahel; rõhutab, et samuti tuleb ergutada rahastamisvahendite kasutamist kogukonna juhitud kohaliku arengu ning integreeritud territoriaalsete investeeringute algatuste raames;

22. väljendab heameelt olemasolevate tehnilise abi tavade üle, mille komisjon ja Euroopa Investeeringuspanka grupp on avaldanud platvormi fi-compass kaudu; peab kahetsusväärseks, et kohapealsed tugiteenused ametiasutustele ja eelkõige rahastamisvahendite, sealhulgas Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi vahendite saajatele on piiratud, samal ajal kui paljud kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on tekkinud tehnilisi raskusi ning neil puudub vajalik suutlikkus ja oskusteave rahaliste vahendite tõhusaks kasutamiseks; nõuab tehnilist abi, mis on suunatud peamiselt kohalikele või piirkondlikele sidusrühmadele ning kõikidele kaasatud partneritele, kuid mida ei tohiks kasutada riigi ametiasutuste tegevuse rahastamiseks; nõuab, et komisjon ja Euroopa Investeeringuspank tötaksid välja ühise tehnilise abi kava, mis hõlmab nii riigiasutustele kui ka fondivalitsejatele suunatud finants- ja muid nõuandetegevust eelkõige suurte projektide jaoks, ning suutlikkuse suurendamist, koolitust, toetust ning teadmiste ja kogemuste vahetamist; nõuab lisaks ekspertteadmiste (sealhulgas õigusnõu) ühendamist ühtekuuluvuspoliitika eeskirjade, finantstoodete, riigiabi ja avalike hangete kohta, mis on suunatud riigi ametiasutustele, fondivalitsejatele ja toetusesaajatele, rõhutades samal ajal struktuuride dubleerimise vältimise tähtsust;
23. kutsub komisjoni üles suurendama Euroopa struktuuri- ja investeeringufondide rolli ja täpsustada, et ELi rahastamine on kaasatud; nõuab täiendavalt asjakohast ja põhjalikku teavet ja teabevahetust ELi rahastamisvõimaluste kohta, millega ergutatakse selliste võimaluste kasutamist avalikus ja erasektoris ning oleks suunatud potentsiaalsetele toetusesaajatele ja eelkõige noortele;

Sobivaim rahastamiskombinatsioon 2020. aasta järgseks perioodiks ja ühtekuuluvuspoliitika tulevik

24. mõistab, et probleemid, nagu ränne ja julgeolek, või praegused ja tulevased poliitilised suundumused ELis ei tohiks kahjustada ühtekuuluvuspoliitika investeeringuid, eesmärke ega oodatavaid tulemusi, eriti käesoleva programmitöö perioodi järel;
25. mõistab, et nii toetustel kui ka rahastamisvahenditel on ühtekuuluvuspoliitikas oma kindel roll, kuid et neil on ühine siht, mida järgivad 11 valdkondlikku eesmärki, mis on suunatud aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia „Euroopa 2020“ viie peamise eesmärgi saavutamisele; rõhutab vajadust tagada, et rahastamisvahendid ei asenda toetusi, mis on ühtekuuluvuspoliitika peamine vahend, rõhutades samas vajadust säilitada vahendite taastuv olemus, mis tuleb uuesti investeerimise kaudu kättesaadavaks teha sektorite ja meetmete alusel, mida nad saavad toetada;
26. rõhutab, et rahastamisvahendid toimivad paremini hästi arenenud piirkondades ja linnastutes, kus finantsturud on paremini välja arenenud, arvestades, et äärepoolseimad piirkonnad ja piirkonnad, kus on kõrge ühtlustunud töötuse määr ja madal asustustihedus, kogevad raskusi investeeringute ligitõmbamisel, samal ajal, kui toetused on suunatud piirkondlike struktuuriliste probleemide lahendamisele ja piirkonna tasakaalustatud rahastamisele; märgib, et rahastamisvahendite edu sõltub paljudest

teguritest ja ühe kriteeriumi alusel ei ole võimalik teha üldiseid järeldusi; märgib, et siduvaid eesmärke rahastamisvahendite kasutamiseks ühtekuuluvuspoliitikas pärast 2020. aastat ei saa pidada arvestatavaks võimaluseks; leiab, et rahastamisvahendite osakaalu suurendamine ei tohiks mõjutada toetuseraldisi, sest see seaks ohtu nende tasakaalu; leiab, et mitmes avaliku sektori poliitika valdkonnas võib kasutada toetusi, rahastamisvahenditel võib aga olla täiendav roll, täielikus kooskõlas asjakohase eelhindamise ja turuanalüüsiga; kutsub üles edendama senisest enam Interregi programmide rahastamisvahendeid, eesmärgiga viia need Euroopa territoriaalse koostöö eesmärkidega rohkem kooskõlla;

27. tuletab meelde, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kasutamise senised kogemused näitavad, et toetuste ja rahastamisvahendite rahastamiskombinatsiooniga tegeletakse riikide tegeliku olukorraga ning lünkadega sotsiaalses, majanduslikus ja territoriaalses ühtekuuluvuses; rõhutab, et rahastamiskombinatsiooni kasutamine ei tohi muutuda tüüplahenduseks selliste tegurite nagu geograafilise piirkonna, poliitikavaldkonna, toetusesaaja liigi ja suuruse, haldussuutlikkuse, turutingimuste, konkureerivate vahendite olemasolu, ettevõtluskeskkonna ning eelarve- ja majandusseisundi alusel;

◦
◦ ◦

28. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev seisukoht nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

SELETUSKIRI

Rahastamisvahendite määratlused, kavandamine ja rakendamine

ELi ühtekuuluvuspoliitika elluviimise peamine meetod on kombineeritud toetused ja rahastamisvahendid (mikrorahastamine, laenud, garantiid, omakapital, riskikapital), mida investeeritakse koostöös liikmesriikidega (riigi ametiasutused, vahendajad) Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kaudu või mida haldavad tsentraliseeritult komisjon ja Euroopa Investeerimispanka grupp.

Finantsmääruse artikli 2 punkti p kohaselt on rahastamisvahendid „liidu meetmed, millega antakse eelarvest liidu ühe või mitme konkreetse poliitikaeesmärgi saavutamiseks täiendavuse põhimõttel rahalist toetust. Sellised vahendid võivad olla omakapitali- või kvaasiomakapitali investeringute, laenu, tagatise või muu riskijagamise vahendi vormis, mida võidakse vajaduse korral kombineerida toetusega“¹.

Programmitöö periood 2007–2013

Ühtekuuluvuspoliitika tulemuslikkus 2008. aasta järgsel rahutul finants- ja majandusperioodil näis olevat kindel tõend, et EL suudab toetada majanduse taastumise ja kasvu eesmärke. Euroopa Komisjoni esitatud andmetel andsid ühtekuuluvuspoliitika toetused ja rahastamisvahendid järgmisi tulemusi: Euroopa Sotsiaalfondi projektides ja meetmetes osalejaid oli ligikaudu 15 miljonit, VKEdesse tehti 400 000 otseinvesteeringut ja toetati 121 400 idufirmat, loodi 41 600 teadusega seotud pikaajalist töökohta, rahastati 94 955 teadusprojekti, ehitati 4 900 km maanteid ja parandati 28 500 km maanteid, rajati 1 100 km uut raudteed ja parandati 4 000 km raudteed, taastuvenergia tootmisvõimsus oli 3 855 MW, täiendavad 8,3 miljonit ELi kodanikku said lairibaühenduse ning heitveeprojektidega parandati üle 6,8 miljoni ELi kodaniku elujärge².

Eelmisel programmitöö perioodil kasutati rahastamisvahendeid Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi kaudu. Selliseid vahendeid kasutas ära 25 liikmesriiki. Kokku loodi ELis 1025 Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi rahastamisvahendit ning 2014. aastal eraldati rakenduskavadest olemasolevatele rahastamisvahenditele ligikaudu 16 miljardit eurot. Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rahastamisvahendite kõrval tehti ELi eelarvest eraldisi 21 rahastamisvahendile, mida juhtis otse või kaudselt komisjon. Perioodil 2007–2013 oli 21 rahastamisvahendile tehtud eraldiste kogusumma ligikaudu 5,5 miljardit eurot, mille sihtvaldkonnad olid teadusuuringud, VKEd, tööstus, haridus, kultuur jms³.

Programmitöö periood 2014–2020

Praeguseks programmitöö perioodiks tehti mitu muudatust. Ühissätete määrusega saavutati toetuste ja rahastamisvahendite kaudu paremini Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide eesmärgid ning võimaldati kasutada rahastamisvahendeid ka Ühtekuuluvusfondi, Euroopa

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:32012R0966&from=et>

² http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/expost2013/wp1_synth_report_en.pdf

³ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_19/SR_FIN_INSTRUMENTS_ET.pdf

Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi (EMKF) kaudu¹.

Ühissätete määruuses nähakse ette rakendamine koostöös liikmesriikidega mitme meetodi abil. Ühissätete määruuse artikli 38 lõike 1 punktides a ja b lubatakse anda rahalist toetust liidu tasandi rahastamisvahenditele ning riiklikele, piirkondlikele, riikidevahelistele või piiriülestele rahastamisvahenditele. Artikli 38 lõike 3 punktiga a luuakse standardvahendid ehk standardtingimused määratud asutuste eri toodetele (VKEde laenu/garantii/omakapitali instrumendid). Artikli 38 lõike 4 punktiga a võimaldatakse investeerida selliste olemasolevate või hiljuti loodud õigussubjektide kapitali, kes on pühendunud sellele, et rahastamisvahendid jõuaksid lõppsaajateni. Rakendusülesandeid võivad täita Euroopa Investeerimispank, rahvusvahelised finantseerimisasutused või liikmesriikide finantseerimisasutused. Artikli 38 lõike 4 punktiga c võimaldatakse pakkuda laenu- või garantiitooteid otse korraldusasutuste kaudu².

Ühissätete määruus tähistab ka uut peatükki seoses rolliga, mida Euroopa Investeerimispank täidab ühtekuuluvuspoliitikas. Investeerimispanka roll ja osalemine hõlmab laenamist, nõustamist ja tehnilist abi, suutlikkuse suurendamist ja volituste haldamist. Euroopa Investeerimispank kaasrahastab ühtekuuluvuspoliitika projekte laenude kaudu. Need hõlmavad otselaene, globaalseid laene, raamlaene ja struktuuriprogrammide laene. Lisaks laenamisele nõustab Euroopa Investeerimispank liikmesriike rakenduskavade koostamise protsessis. Peale otsese kaasrahastamise koos Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega aitavad Euroopa Investeerimispanka laenud muuta investorite jaoks atraktiivsemaks vähem soodsate piirkondade projekte, sest vähendavad riske. Euroopa Investeerimispank aitab ühtekuuluvuspoliitika eesmäärke täiendavalt toetades suurel määral kaasa ELi tasandi vahendite, nagu Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi, COSME programmi, InnovFini algatuse ning Euroopa ühendamise rahastu haldamisele ja elluviimisele. Euroopa Investeerimispankal on märkimisväärne osa riigi ja kohalike ametiasutuste nõustamisel projektide kvaliteedi tõstmiseks, eelkõige omakapitali, laenude ja laenugarantiide kaudu ning muu hulgas piirkondade, linnapiirkondade uuendamise ja keskkonnaga seotud investeeringute kontekstis³.

Rahastamisvahendite tulemuslikkus

Rahastamisvahendite toodete tulemuslikkuse üle ühtekuuluvuspoliitikas on arutletud pikka aega. Eelmise programmitöö perioodi tulemused näitavad, et rahastamisvahendid aitavad kaasa ühtekuuluvuspoliitika elluviimisele ja on mitmeti kasulikud: rahastamisvahendid võivad suurendada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide mõju ja võimendada ressursse, vahendite ringlus suurendab ELi investeeringutega tehtavate toimingute tõhusust ja tulemuslikkust, projektide kvaliteet paraneb (pankade nõudmistele vastavad projektid), sest investeeringud tuleb tulevikus tagasi maksta, suureneb paindlikkus, sest poliitika elluviimiseks on suur hulk erinevaid vahendeid ning erasektor on kaasatud kaasinvesteeringute ja teadmiste jagamise kaudu⁴.

¹ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_19/SR_FIN_INSTRUMENTS_ET.pdf

² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=CELEX:32013R1303>

³ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/563410/IPOL_STU\(2016\)563410_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/563410/IPOL_STU(2016)563410_EN.pdf)

⁴ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/thefunds/fin_inst/pdf/fi_esif_2014_2020.pdf

Kogemused näitavad, et nähtavate tulemuste ja kasu kõrval oli rahastamisvahenditel lähiminevikus ka puudujääke ja teatavaid probleeme. Perioodil 2007–2013 oli suur arv Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi rahastamisvahendeid liiga mahukad ja nende väljamaksete määrad madalad. Seda probleemi leevendatakse programmitöö perioodil 2014–2020 ühissätete määrusega. Eelmisel programmitöö perioodil ei olnud koostöös liikmesriikidega juhitavad rahastamisvahendid väga edukad erakapitali ligimeelitamisel. Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi rakenduskavadega antud rahastamisvahendid ei olnud väga edukad ringleva rahalise toetuse pakkumisel. Kulutasuvus sõltub halduskuludest (investorite ligimeelitamise kulud, õigus- ja audiitorteenused) ja haldustasudest (teenuste osutamise hüvitamine). Programmitöö perioodi 2007–2013 tulemused näitavad, et halduskulud ja -tasud olid suured, eriti arvestades lõppsaajatele tehtud tegelikke väljamakseid. Komisjoni andmetel oli halduskulude ja -tasude määr 12 % toetusesaajatele tehtud maksete summast. Käesoleval programmitöö perioodil on selliste kulude ülempiiriks seatud pool sellest summast. Rahastamisvahenditega seoses osutus probleemiks ka perioodi 2007–2013 rahastamisvahendite turuhindamine, mille tulemused olid üldiselt liiga kõrged. Perioodil 2014–2020 tegeletakse selle probleemiga koostöös liikmesriikidega juhitavate investeeringute kohustusliku üksikasjaliku eelhindamise kaudu. Perioodil 2007–2013 olid Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi rahastamisvahendid killustatud ja palju väiksemad kui keskselt juhitavad fondid või erainvesteeringute fondid. Probleemiks osutus ka rahastamisvahendite kaudu tehtud investeeringute finantsvõimenduse mõju arvutamine, sest suhtarvu moonutas riikliku kaasrahastamise arvestamine üldises finantsvõimenduses.¹

Komisjoni 2015. aasta lõpus saadud koondandmed viitasid lisaprobleemidele rahastamisvahendite rakendamisprotsessis. Rahastamisvahendeid kasutati ELis väga erinevalt. Mõned riigid ei olnud veel lõpule viinud eelhindamisi, teistes liikmesriikides aga ringlesid investeeringud juba teist korda. ELi liikmesriikidel võttis eelhindamiste lõpuleviimine ja rahastamiskokkuleppe allkirjastamine väga erineva hulga aega: 26 päevast 637 päevani. Nimetatud probleemide lahendamise kohta ei ole saadaval ajakohastatud andmeid ja ebakõlade hulk aruandluses viitab sellele, et aruandlust tuleb parandada. Komisjon võttis meetmed, et parandada käesoleva programmitöö perioodi aruandlust, kuid tulemused ei näita, et olukord oleks paranenud².

Koostoime Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide toetuste, rahastamisvahendite ja nende kombinatsioonide vahel

Euroopa Parlament on järjepidevalt nõudnud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ja teiste ELi eelarve kaudu tehtavate investeeringute vahelise koostoime loomiseks paremat raamistikku. Praeguse programmitöö perioodi jaoks on ühissätete määruse artikli 37 lõikes 7 ette nähtud rahastamisvahendite kombineerimine tehnilise abi, intressitoetuste ja garantiitasude toetustega üheks tegevuseks. Ühissätete määruse artikli 37 lõikega 8 võimaldatakse lõppsaajate tasandil kombineerida rahastamisvahendeid teiste Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programmide või rahastamisvahenditega³.

Lõppsaajate tasandil nähakse kohaldatavate eeskirjadega ette neli võimalust:

¹ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_19/SR_FIN_INSTRUMENTS_ET.pdf

² http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/thefunds/fin_inst/pdf/summary_data_fi_1420_2015.pdf

³ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/thefunds/fin_inst/pdf/guidance_combination_support_en.pdf

rahastamisvahendi võib kombineerida Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide sama programmi või mõne muu programmi toetusega (ESIFi rahastamisvahend + ESIFi toetus); Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rahastamisvahendi võib kombineerida Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide mõne muu või sama programmi rahastamisvahendiga; Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programmi rahastamisvahendi võib kombineerida liidu toetusega (ESIFi rahastamisvahend + mitte-ESIFi toetus) Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programmi rahastamisvahendi võib kombineerida mõne muu liidu rahastamisvahendiga (ESIFi rahastamisvahend + mitte-ESIFi rahastamisvahend)¹.

Nimetatud kombinatsioonid aitavad luua koostoimet. Siiski ei ole võimalik praegu järeldusi teha, sest tulemuslikkust ning ametiasutuste ja toetusesaajate koormuse taset ei saa nii vara hinnata.

Toetuste, rahastamisvahendite ja koostoime vormis Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega pakutavate võimaluste rohkus muudab vajalikuks asjakohase nõustamise tehnilise abi vormis, näiteks õpikojad, kogemuste vahetus, suunised, koolitused, veebiressursid, kasutajatugi, konverentsid ja seminarid. Programmitöö perioodil 2007–2013 täheldati tehnilise abi andmisel teatavaid takistusi. Nõustamisteenuste tase oli madal muu hulgas järgmistel põhjustel: aega ei olnud piisavalt, puudusid kokkulepped vajaduste kohta, puudus osutaja, vajadusi ei tunnistanud või avalikud vahendid ei olnud kättesaadavad².

Toetuste puhul osutavad sellist abi korraldusasutused ning rahastamisvahendite kaudu tehtavad Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide investeeringute puhul kasutatakse platvormi fi-compass. Platvorm alustas tegevust programmitöö perioodil 2014–2020, et toetada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide korraldusasutusi. Platvorm pakub komisjoni nimel tehnilist abi liikmesriikidele. Ühelt poolt annab see abi kõigile liikmesriikidele ja igat liiki rahastamisvahenditele parimate tavade, võrgustike, koolituste ja suuniste jagamise kaudu. Teiselt poolt annab fi-compass abi, vastates sidusrühmade ettepanekutele, sealhulgas seoses rahastamisvahendite eelhindamisega³.

¹ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/thesfunds/fin_inst/pdf/comboinst_en.pdf

² http://www.eib.org/attachments/documents/jessica_stocktaking_final_report_en.pdf

³ <https://www.fi-compass.eu/>

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS (*)

regionaalarengukomisjonile

õige rahastamisvahendite kombinatsiooni kohta Euroopa piirkondadele: rahastamisvahendite ja toetuste tasakaalustamine ELi ühtekuuluvuspoliitikas (2016/2302(INI))

Arvamuse koostaja (*): Eider Gardiazabal Rubial

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. toonitab, et rahastamisvahendid on kasulikud turutõrgete või mitteoptimaalsete investeeringutega olukordades, võimaldades mobiliseerida vahendeid projektide jaoks, millele ei leita piisavat toetust turult; märgib, et need täiendavad toetuste abil rahastamist, võimaldades tõhusalt tegeleda ELi poliitiliste eesmärkide täitmisega ning võimendada tulevasi investeeringuid; märgib, et programmitöö perioodil 2014–2020 saab ühtekuuluvuspoliitika kohast rahastamisvahenditest tulenevat toetust anda kõigi valdkondlike eesmärkide jaoks ning kõigile Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidele; rõhutab, et rahastamisvahenditel ei ole samad eesmärgid kui toetuskavadel ning nendega ei saa rahastada tõhusalt samu investeeringuid; rõhutab, et strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide edukaks saavutamiseks peaksid ELi toetatavad rahastamisvahendid olema majanduslikult jätkusuutlikud ning aitama muuta ELi arukamaks, keskkonnasõbralikumaks ja kaasavamaks; tuletab veel meelde, et rahastamisvahendite tulemuslikkust ei saa hinnata vaid nende rahalise mõju hindamisega;
2. toonitab, et Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond (EFSI) ei tohi Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde asendada, vaid peaks tegutsema neile lisaks ja neid täiendama, et saavutada strateegia „Euroopa 2020“ eesmärgid, luues Euroopas kvaliteetseid töökohti, edendades kaasavat ja jätkusuutlikku reaalmajanduse kasvu ja toetades dünaamilist tööturгу, ning ühtlasi peaks see vähendama piirkondade ebavõrdsust ja suurendama sidusust;
3. märgib, et prognooside kohaselt suurenevad rahastamisvahenditesse tehtavad assigneeringud Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF), Ühtekuuluvusfondist ja Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) ajavahemikku 2007–2013 (kui assigneeringud moodustasid kokku 11,7 miljardit eurot) ning ajavahemikku 2014–2020 (kui need moodustavad kokku 20,9

miljardit eurot) võrreldes peaaegu kaks korda; märgib, et rahastamisvahendid moodustavad aastatel 2014–2020 üldiselt ühtekuuluvuspoliitika raames ette nähtud 351,8 miljardist eurost 6 %, võrreldes 3,4 %-ga aastatel 2007–2013 eraldatud 347 miljardist;

4. märgib, et Ühtekuuluvusfondist tehtavad eraldised ulatuvad ligikaudu 75 miljardi euronit, mis moodustab 11,8 % kõigist rahastamisvahendite eraldistest aastatel 2014–2020; tunneb heameelt eraldiste suurendamise üle 70 miljardilt eurolt aastatel 2007–2013 kuni 75 miljardi euronit aastatel 2014–2020; juhib tähelepanu asjaolule, et Ühtekuuluvusfondile ette nähtud vahendeid ei tohiks vähendada, arvestades, et ligikaudu 34 % ELi elanikkonnast elab piirkonnas, mis saab Ühtekuuluvusfondist abi;
5. märgib, et 31. detsembriks 2015 oli vaid üks liikmesriik andnud teada oma kavatsusest ühendada rahastamisvahendid ja toetused (ühissätete määruse artikli 37 alusel) ning et liikmesriikide huvi panustada rahastamisvahenditesse (ühissätete määruse artikli 38 lõike 1 ja artikli 39 alusel) oli väga väike; märgib, et rahastamisvahendite õige rakendamine põhjustab vastuoluliste eeskirjade tõttu (ühtekuuluvuspoliitika, riigiabi, riigihangete suhtes kehtivad eeskirjad) endiselt probleeme, ning on arvamusel, et rahastamisvahendite ja muude toetusmeetmete kasutamise vahel on võimalik luua rohkem sünergiat; kutsub sellega seoses komisjoni üles uurima uusi viise koostöö tegemiseks liikmesriikidega ning piirkondlike ja kohalike ametiasutustega, et suurendada vahendite kasutamise määra ning võimaldada rahastamisvahendeid lihtsamalt ja läbipaistvamalt kasutada;
6. võtab teadmiseks, et 21 liikmesriiki suunas kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku raames 31. detsembriks 2015 rahastamisvahenditele kokku 5571,63 miljonit eurot rakenduskavade vahendeid, neist 5005,25 miljonit ERFist ja Ühtekuuluvusfondist;
7. on mures märkimisväärsete viivituste pärast ühtekuuluvuspoliitika rakenduskavade rakendamisel praeguse finantsperspektiivi raames; nõuab tungivalt, et komisjon teeks kindlaks viivituste põhjused ning et liikmesriigid tegeleksid nendega kiiresti, eelkõige kui tegemist on korraldus-, sertifitseerimis- ja auditeerimisasutuste nimetamisega; on väga mures suure tõenäosuse pärast, et praeguse mitmeaastase finantsraamistiku teises pooles kuhjuvad järjekordselt maksmata arved, mis võib tõsiselt mõjutada ka muud ELi rahastatud poliitikat; on arvamusel, et sellistel probleemidel nagu ränne ja julgeolek ning praegustel ja tulevastel poliitilistel arengutel ELis, sealhulgas Brexiti praktilisel mõjul, ei tohiks olla kahjulikku mõju ühtekuuluvuspoliitika raames tehtud investeeringutele; toonitab, et rakendamisiivituste kahjuliku mõju leevendamiseks ja eelkõige rahastamisvahendite piiratud kasutamise ja vähese mõju ohu vähendamiseks tuleks võtta kõik vajalikud meetmed; palub, et komisjon osutaks asjaoludele sobivaks kohandatud tehnilist abi liikmesriikide piirkondlike ja kohaliku tasandi ametiasutustele, kes otsivad tõhusaid viise finantsjuhtimise ja kontrollisüsteemide lihtsustamiseks ning rahastamisvahendite tõhusaks ja tulemuslikuks kasutamiseks;
8. tunnustab komisjoni tegevust eeskirjade optimeerimisel; toonitab, et paremusest hoolimata on keerukust ikkagi palju ja rahastamisvahendite kasutamist pärsivad sellised probleemid nagu pikk kavandamisaeg ja toetusesaajate halduskoormus; palub komisjonil teha tihedat koostööd Euroopa Investeerimispanga ja Euroopa Investeerimisfondiga, et muuta Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide mikrokrediidi, laenude, garantiide, omakapitali ja riskikapitali kasutamine sama lihtsaks kui toetuste kasutamine;
9. kutsub komisjoni üles jätkama aastaaruannete esitamist ning lisama neisse konkreetset

teavet rahastamisvahendite rahastamise ja rakendamise kohta programmitöö perioodil 2014–2020, tõstes esile valdkondi, mida tuleb parandada, ning pakkudes õigeaegselt soovitusi, milles järgitakse programmis toimuvaid muutusi;

10. rõhutab, et komisjoni eksperdirühmad, nagu struktuuri- ja investeerimisfondide eksperdirühm (EGESIF), peaksid pakkuma korraldusasutustele rohkem infotunde, et tagada andmete parem katvus aruandlusnõuete puhul, anda nõu programmide rakendamisel suuri viivitusi põhjustavate probleemide lahendamiseks, lihtsustada kogemuste vahetamist ning innustada heade tavade kasutamist programmi rakendamisel, eesmärgiga vältida tasumata arvete suurt kuhjumist mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 teises pooles;
11. märgib, et rahastamisvahendite kasutamine ning rahastamisvahendite haldamist käsitlevate eeskirjade rakendamine kohalikul tasandil nõuab demokraatliku kontrolli tagamist, eelkõige parlamendi kaudu, ning õigeaegset ja läbipaistvat aruandlust ja vastutusahelat; rõhutab vajadust ühtlustada veelgi erinevate Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kombineerimist käsitlevaid eeskirju ning eeskirju, millega reguleeritakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kombineerimist selliste vahenditega, nagu programm „Horisont 2020“ ja EFSI; usub, et finantsmääruse ja koondmääruse läbivaatamine võib anda võimaluse ühtlustada rahastamisvahendite aruandlust ning pakkuda sellest tulenevalt paremat alust ELi toetuse eri vormide vastastikuse täiendavuse hindamiseks, eelkõige ühtekuuluvusfondide ja EFSI vahel; rõhutab, kui oluline on kasutada ELi eelarvet aktiivselt ja tõhusalt, ning peab seetõttu kiiduväärseks kõiki meetmeid, mille eesmärk on vältida ELi rahastamisvahendite kattuvust ja tagada täielik sidusus ja sünergia;
12. julgustab komisjoni viima järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kohta ettepanekut koostades läbi põhjaliku analüüsi rahastamisvahendite kasutamise kohta alates käimasoleva programmitöö perioodi algusest; rõhutab, et rahastamisvahendi hindamisel ei saa hindamise ainsaks kriteeriumiks olla finantsvõimenduslik mõõde; on kindlal arvamusel, et erinevate ELi vahendite kombineerimine ühtlustatud haldamiseskirjade alusel võib aidata optimeerida olemasolevate rahastamisallikate koostoimet ELi tasandil; julgustab komisjoni otsima järgmises finantsperspektiivis toetuste ja rahastamisvahendite vahelist sobivat tasakaalu ning rõhutab, et rahastamisvahendite laialdasem kasutamine ei tohiks kaasa tuua liidu eelarve vähendamist;
13. rõhutab, et sünergia ja vastastikune täiendavus EFSI ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahel on väga oluline, et kasutada ära mõlema poole täit potentsiaali ning maksimeerida investeringute mõju liikmesriikides ja nende piirkondades; võtab teadmiseks komisjoni suunised EFSI ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kombineerimise kohta, kuid juhib tähelepanu püsivatele probleemidele, mis on seotud rahastamiskõlblikkuse kriteeriumide, aruandluse tähtaegade ja riigiabi eeskirjade kohaldamisega, mis takistavad fondide kombineeritud kasutamist; peab kiiduväärseks komisjoni ettepanekutes finantsmääruse muutmise ja Euroopa Strateegiliste Investeringute Fondi 2.0 loomise kohta esitatud võimalusi nimetatud probleemidega edasi tegelemiseks;
14. tuletab meelde, et ühtekuuluvuspoliitika peamiseks prioriteediks peaks jääma ELi piirkondade sotsiaalne ja majanduslik ühtlustamine; juhib tähelepanu asjaolule, et

rahastamisallikate sobiva tasakaalu hindamisel tuleks ka analüüsida, kuidas eri rahastamisvahendid aitavad saavutada piirkondadevahelise ebavõrdsuse vähendamise eesmärki.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	6.3.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 28 -: 2 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jonathan Arnott, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Jordi Solé, Patricija Šulin, Indrek Tarand, Tiemo Wölken, Stanisław Żółtek
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Jean-Paul Denanot, Anneli Jäätteenmäki, Andrey Novakov, Tomáš Zdechovský
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Inés Ayala Sender, Olle Ludvigsson, Ulrike Rodust, Birgit Sippel, Kathleen Van Brempt

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

28	+
ALDE	Jean Arthuis, Gérard Deprez, Anneli Jäätteenmäki
ECR	Bernd Kölmel
GUE/NGL	Liadh Ní Riada
PPE	Reimer Böge, Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Patricija Šulin, Tomáš Zdechovský
S&D	Inés Ayala Sender, Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, Olle Ludvigsson, Vladimír Maňka, Ulrike Rodust, Birgit Sippel, Kathleen Van Brempt, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Jordi Solé, Indrek Tarand

2	-
EFDD	Jonathan Arnott
ENF	Stanisław Żółtek

1	0
ECR	Richard Ashworth

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

1.3.2017

PÖLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

õige rahastamisvahendite kombinatsiooni kohta Euroopa piirkondadele: rahastamisvahendite ja toetuste tasakaalustamine ELi ühtekuuluvuspoliitikas (2016/2302(INI))

Arvamuse koostaja: Miguel Viegas

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et ühise põllumajanduspoliitika teisel sambal (maaelu areng) on oluline osa sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse säilitamisel ja tugevdamisel ning seetõttu tuleb selle edendamist jätkata ka pärast 2020. aastat ning kaitsta ja tõhustada ÜPP järgmise reformi raames;
- B. arvestades, et maapiirkonnad on sageli eraldatud ja kannatavad puudujääkide all, mis takistavad taristu arendamist ja põllumajandustootmist; arvestades, et tähele tuleb panna iga piirkonna eripära, omadusi ja erinevusi ning vajadust muuta väikesed ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtted konkurentsivõimelisemaks ja elujõulisemaks, ergutada ettevõtlust ja töökohtade loomist ning piirata väljarännet ja elanikkonna vananemist maapiirkondades;
- C. arvestades, et väikestele ja keskmise suurusega põllumajanduslikele pereettevõtetele tuginevat Euroopa traditsioonilist tootmismudelit tuleb innovatiivsetele, ressursitõhusatele ja kliimamuutustega kohandatud tootmisviisidele üleminekul tugevdada ja toetada kui põllumajanduse elujõulisuse ning sotsiaalse ja keskkonnaalase jätkusuutlikkuse tagatist;
- D. arvestades, et teatavates piirkondades, näiteks mägiapiirkondades ja saartel, on põllumajandus peamine majandusvaldkond ja selle arendamine on territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärkide saavutamiseks põhjaneva tähtsusega;
- E. arvestades, et ELi ühtekuuluvuspoliitika täidab tähtsat rolli sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse ning mitmekihilise põllumajanduse saavutamisel;

- F. arvestades, et praegune kriis põllumajandussektoris, kasumlikkuse puudumine, saamatajäänud tulu ja hindade suurem ebastabiilsus, mis tuleneb sissetulekute ebavõrdsusest kogu toidutarneahela ulatuses, on viinud selleni, et aastatel 2005–2010 kaotati liidus 2,4 miljonit põllumajandusettevõtet, kellest enamik olid väikesed põllumajandusettevõtted, ning see tõi kaasa paljude töökohtade kadumise maapiirkondades;
- G. arvestades, et see sektor vajab edasist ümberkujundamist, et tugevdada põllumajandusettevõtjate läbirääkimispositsiooni tarneahelas ning edendada ja tõhustada kliimamuutustega kohandatud, keskkonnasõbralikku tootmist, mis parandab mulla kvaliteeti, säilitab bioloogilist mitmekesisust ja tagab seeläbi Euroopa pikaajalise toiduga kindlustatuse;
- H. arvestades, et kõnealune sektor vajab lisaks mõlemast sambast (maaelu areng ja otsetoetus) saadavale abile ka mitmeid erisuguseid vahendeid, sealhulgas rahastamisvahendeid ja toetusi;
- I. arvestades, et kuigi mõningate väidete kohaselt tuleks rahastamisvahendeid kasutada eelkõige vähem arenenud piirkondades, et aidata neil kasutada ära oma arengupotentsiaali, on huvi erasektori kaasamise vastu tegelikult küllaltki väike, kuna sellistes piirkondades on vähe majanduslikult elujõulisi projekte;
1. toonitab rolli ja võimalikke eeliseid, mida Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist kättesaadavad rahastamisvahendid pakuvad põllumajandusettevõtete ning maapiirkonna mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjatele kas laenude, tagatiste või kapitalifondide kujul, pidades samas meeles ettevaatliku laenuandmise norme;
 2. märgib siiski, et nende vahendite pakutava finantsvõimenduse kõiki võimalikke hüvesid ei ole ära kasutatud;
 3. juhib tähelepanu, et paljudel juhtudel põhjustab kasumlikkuse ja maale juurdepääsu puudumine, millele lisandub ka laenule juurdepääsu puudumine, investeerimistakistusi, eriti noorte, väikeste ja ettevõtlusega alustavate põllumajandustootjate ja maapiirkondade VKEde jaoks, seda kas kõrgete kulude või finantsüsteemis nõutavate tagatiste tõttu, ning see piirab innovatsiooni ja konkurentsivõimet nii ettevõtetes kui ka maamajanduses laiemalt;
 4. rõhutab, et rahastamisvahendeid ja toetusi tuleb tulemuslikult koordineerida, et ergutada eelkõige investeeringuid põllumajanduslikku innovatsiooni, ning nõuab sellise poliitika rakendamist, mis hõlbustab noorte põllumajandustootjate ja väikeste põllumajanduslike majapidamiste juurdepääsu laenule;
 5. märgib, et siiani on ÜPP rahastamisvahendite kasutamise määr olnud madal, ning nõuab selliste edasiste meetmete kaalumist, millega tagatakse, et nende vahendite kaudu pakutavad võimalused sobivad põllumajandussektorile paremini, ja mis lihtsustaksid veelgi menetlusi; on samas veendunud, et arvesse tuleks võtta ka märkimisväärsed laene, mida põllumajandusettevõtjad on juba teise samba raames saanud vahendite täiendamiseks võtnud;
 6. märgib, et keerulised eeskirjad vähendavad põllumajandussektoris rahastamise

atraktiivsust, ja rõhutab vajadust mõistlike tingimuste järele, et vältida ebavajalikku halduskoormust;

7. on seetõttu seisukohal, et rahastamisvahendite kohta tuleks pakkuda teavet ja koolitust piirkondlikul tasandil, et parandada teadlikkust neist rahastamisvõimalustest, ning rõhutab, et liikmesriikidel ja piirkondlikel omavalitsustel on keskne roll nende võimaluste hõlbustamisel ja tutvustamisel maakogukondadele, põllumajandusettevõtjatele ja VKEdele ning samas ka parimate tavade vahetamise julgustamisel;
8. ergutab piirkondlike ja kohalike omavalitsuste suuremat kaasamist vahendite levitamisse ja kasutamisse, mis on esmatähtis, et parandada põllumajandusettevõtjate olukorda, ning kinnitab selle raames programmi LEADER tähtsust;
9. märgib toetuste ja rahastamisvahendite mitmeid tugevaid ja nõrku külgi ning seda, mida nende kättesaadavus, keerukus, riskid, rakendamiskulud ja kohaldatavus võivad tähendada kõnealuse sektori jaoks konkreetsete probleemide lahendamisel või laiemate arengueesmärkide täitmisel;
10. rõhutab, et need vahendid on oma olemuselt sissetulekutoetusi täiendavad, ning juhib tähelepanu vajadusele tagada, et need ei asendaks toetusi, kuna see oleks põllumajandusele ja maakeskkonnale väga kahjulik; toonitab, et toetuste rahastamine jääb jätkuvalt esmatähtsaks Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi eesmärkide saavutamiseks, mis tähendab, et toetusi ja rahastamisvahendeid tuleb maaelu arengu poliitikas kohaldada üheaegselt ja tasakaalustatult, et aidata parandada projektide tulemuslikkust;
11. toonitab toetuste, rahastamisvahendite ja tagasimakstava abi jätkuva kombineerimise tähtsust, sest see on tõhus ja tulemuslik vorm maapiirkondades konkurentsivõime ja ühtekuuluvuse toetamiseks;
12. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et ÜPP raames põllumajandusettevõtjatele ette nähtud maksete tegemisel välditakse viivitusi;
13. rõhutab Euroopa Investeerimispannga (EIP) rolli rahastamisvahendite väljatöötamisel ning võtab teadmiseks, et EIP on alustanud teatavates liikmesriikides tööd mitmete laenuandjatega, et edendada põllumajandussektoris põlvkonnavahetust;
14. rõhutab, kui tähtis on põllumajandusettevõtjate ning piirkondlike ja kohalike omavalitsuste parem teavitamine EIP keskselt rollist maapiirkondade majanduse toetamisel ja arendamisel ning sellest, kuidas kasutada liikmesriikide maaelu arengukavade raames juba olemas olevaid innovatiivseid rahastamisvahendeid noorte põllumajandustootjate laenusaamise hõlbustamiseks;
15. toetab seda, et EIP rajaks põllumajanduse jaoks mitmeid piirkondi hõlmava investeerimisplatvormi, mida võiks rahastada maaelu arengu programmi vahenditest;
16. nõuab rahastamisvahendite kasutuselevõtmist selliselt, et nende abil oleks võimalik toetada nii üksik- ja ühisprojekte kui ka konkreetse piirkonnaga seotud projekte, mis on suunatud põhitariistu rahastamisele niisutamise, transpordi, töötlemise, ladustamise, turustamise, aianduse ja metsanduse arendamise valdkonnas, kaasa arvatud puidust ja

puiduga mitteseotud metsasaaduste arendamine, ning piiriüleseid projekte, lühikesi tarneahelaid, suletud tootmistsükleid ning põllumajandusettevõtjate ja nende ühistute poolt rakendatavaid turustamismeetmeid lõpptähtajal põhinevate rahastamisvahenditega, mis kajastavad iga projekti tegelikku majanduslikku kulu;

17. nõuab riiklikke ja Euroopa tugimeetmeid, mis parandaksid maapiirkondades kliimamuutuste alaste investeerimisprojektide rakendamist ja nende rahastamisvõimalusi, et täita ELi keskkonnaeesmärke;
18. peab küsitavaks kavandatud sõltuvust laenudest olukorras, kus põllumajandusettevõtjatel on äärmuslik laenukoormus ja nende võimalused võla tagasimaksmiseks on sageli väga piiratud;
19. märgib, et põllumajandusettevõtjad on sattunud karmi finantsolukorra, sest erinevalt kõigist muudest majandussektoritest on toiduainete hinnad jäänud madalaks;
20. juhib eelkõige tähelepanu sellele, et põllumajandusettevõtjate keskmine aastane sissetulek on ELis püsinud viimase kümne aasta jooksul samal tasemel või teatud juhtudel langenud, samas kui tootmiskulud on jätkuvalt suurenenud ja ka põllumajandusettevõtete võlad on suuremad;
21. kutsub seepärast komisjoni ja liikmesriike üles suhtuma tõsiselt tasuvate tootmishindade vajadusse;
22. on seisukohal, et ametiasutuste hindamiskohustuste vähendamise asemel vajame täiendavate andmete kogumist ja analüüside tegemist, et põhjendada rahastamisvahendite kasutamist ning ennetada nende määratlemata eesmärgita ja konkreetse kasutusviisita kasutust;
23. rõhutab, et enne rahastamisvahendite edendamist või isegi nende suurema kasutamise taotlemist tuleb märkimisväärselt parandada tõenduslikku alust;
24. rõhutab, et ELi ühtekuuluvuspoliitika ja sellega seotud rahastamisvahendid ja toetused peavad jätkama sellise poliitika toetamist, millega edendatakse taristu, koolide ja ülikoolide, tervishoiu-, sotsiaalhoolekande- ja lastehoiuasutuste ning ülikiire internetiühenduse rajamist ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete rajamist ja arendamist maapiirkondades;
25. märgib, et Euroopa maaelu arengu poliitika eesmärk on tegelikult aidata Euroopa Liidu maapiirkondadel ebasoodsast olukorrast välja tulla ning seepärast on see Euroopa ühtekuuluvuse äärmiselt tähtis osa; on seetõttu seisukohal, et ühise põllumajanduspoliitika teiseks sambaks olevat maaelu arengu edendamist tuleb jätkata ka pärast 2020. aastat ning et selleks tuleb eraldada asjakohased ehk praegusest suuremad ELi vahendid;
26. juhib tähelepanu, et maaelu arengu valdkonnas tegevatel organisatsioonidel (nt kohalikud algatusrühmad) võib tekkida raskusi pangagarantiide saamisel, mis on vajalik eeltingimus ettemaksete saamiseks jooksvate ja elavdamiskulude eest, on seetõttu seisukohal, et selliste ettemaksete jaoks oleks kasulik luua garantiide programm;
27. kinnitab erinevust, mis esineb ühelt poolt avalike hüvede või kogu kogukonnale või

ühiskonnale tervikuna pakutavate teenuste jaoks kasutatavate vahendite ning teiselt poolt eraettevõtete taristutesse investeerimise vahel;

28. märgib, et ühistu või põllumajandusettevõtjate rühma laenu võtmine ja neilt võlgade sissenõudmine on halduslikult keeruline; nõuab seepärast tungivalt ühtlustatud ja lihtsustatud lähenemist;
29. on seisukohal, et laenud ei ole teatavat liiki maaelu arengu meetmete jaoks sobivad, näiteks juhul, kui neist saab kasu kogu kogukond, näiteks kogukonna juhitud kohaliku arengu või LEADERi kava korral, või kui kasu saab ühiskond üldiselt, nagu põllumajanduse keskkonnameetmete puhul;
30. märgib erinevust ühelt poolt struktuuri- ja ühtekuuluvusfondidest rahastatavate suurema ulatusega taristuprojektide vahel ning teiselt poolt väikesemahuliste investeeringute ja toetuste vahel, mille eesmärk on täiustada nn pehmet taristut, näiteks parandada mulla kvaliteeti; märgib, et väiksemad investeeringud võivad olla sama või isegi suurema tulemuslikkusega ja vähem kulukamad ning et sellisest seisukohast lähtutakse muudes kulutustega seotud valdkondades, nagu arenguabi ja kaitse üleujutuste eest;
31. peab kahetsusväärseks kriisireservi vähest kasutamist, mis on peamiselt tingitud eelarveeeskirjadest, eelkõige aastasuse põhimõttest, ning komisjoni kaalutusõigusest rahaliste vahendite reservist vabastamisel; nõuab seetõttu ELi eelarve välise kriisireservi moodustamist ja selle kasutamist kriisiohjevahendite rahastamisallikana.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	28.2.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 33 -: 0 0: 6
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Zbigniew Kuźmiuk, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Marijana Petir, Laurențiu Rebega, Bronis Ropè, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marc Tarabella, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Franc Bogovič, Michela Giuffrida, Norbert Lins, Florent Marcellesi, Anthea McIntyre, Sofia Ribeiro, Miguel Viegas
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Pilar Ayuso

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

33	+
ALDE	Jan Huitema, Ulrike Müller
ECR	Beata Gosiewska, Zbigniew Kuźmiuk, Anthea McIntyre, James Nicholson
EFDD	Marco Zullo
GUE/NGL	Matt Carthy, Luke Ming Flanagan, Miguel Viegas
PPE	Franc Bogovič, Daniel Buda, Michel Dantin, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Esther Herranz García, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Mairead McGuinness, Marijana Petir, Sofia Ribeiro, Czesław Adam Siekierski
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Jean-Paul Denanot, Viorica Dăncilă, Michela Giuffrida, Susanne Melior, Tibor Szanyi, Marc Tarabella

0	-
---	---

6	0
EFDD	Agnew John Stuart
ENF	Rebega Laurentiu
GUE/NGL	Hazekamp Anja
Verts/ALE	Bové José, Martin Häusling, Bronis Ropé

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	21.3.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 29 -: 2 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Andrea Cozzolino, Rosa D'Amato, Krzysztof Hetman, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Mirosław Piotrowski, Stanislav Polčák, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Monika Smolková, Ruža Tomašić, Ramón Luis Valcárcel Siso, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Kerstin Westphal
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Andor Deli, Josu Juaristi Abaunz, Ivana Maletić, Tomasz Piotr Poręba, Julia Reid, Davor Škrlec, Damiano Zoffoli, Milan Zver
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Luigi Morgano

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

29	+
ALDE	Iskra Mihaylova, Matthijs van Miltenburg
ECR	Andrew Lewer, Mirosław Piotrowski, Tomasz Piotr Poręba, Ruža Tomašić
PPE	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Andor Deli, Krzysztof Hetman, Marc Joulaud, Ivana Maletić, Andrey Novakov, Stanislav Polčák, Fernando Ruas, Ramón Luis Valcárcel Siso, Milan Zver, Lambert van Nistelrooij
S&D	Andrea Cozzolino, Constanze Krehl, Louis-Joseph Manscour, Luigi Morgano, Jens Nilsson, Liliana Rodrigues, Monika Smolková, Derek Vaughan, Kerstin Westphal, Damiano Zoffoli
Verts/ALE	Davor Škrlec

2	-
EFDD	Rosa D'Amato, Julia Reid

2	0
GUE/NGL	Josu Juaristi Abaunz, Martina Michels

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu